ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добрачина 30/II

Примеран 5.— динара

Претплату прима »Пресаво за продају новина и часописа Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 ЈУЛА 1944

БРОЈ 139 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

П.О.Ф. У НОВОМ РУХУ

ШУБАШИЋ: — Како то, зар опет ПОФ!
МАРУШИЧ: — Није, господина претседниче, то је сада Партизанска ослободилачка фронта.

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

Спољни преглед

ЧЕТВРТА РУЗВЕЛТОВА КАНДИДАЦИЈА

Вашингтон, 21 јула

Јунајтед прес јавља:

Претседник Сједињених америчких држава г. Ф. Д. Рузвелт одлучио је да се по четврти пут кандидује на претседничким изборима, који ће се одржати ове јесени. Упитан о разлозима његове одлуке, г. Рузвелт је нагласио да он то чини само зато да би до краја спровео свој програм, најављен још прошлих избора, а који није успео у целости да изврши због краће претседничког периода од четири године:

— Ви знате какав је мој програм, на основу кога сам и победио у новембру 1939 године. Мир и неутралност по сваку цену. Не желим да се амерички народ меша у европске свађе и да у њима крвари. У колико нисам баш у свему успео сада ћу то сигурно спровести. Нарочито подвлачим да ћу настојати да ни један амерички грађанин не погине у европском рату. С друге стране појачаћу контролу увоза и извоза у зараћене земље како би Америка одржала стриктну неутралност. Ја сам пацифиста", завршио је г. Рузвелт.

Када је г. Рузвелту примећено да су Сједињене државе већ у рату, он је то категорички демантовао и подвукао да је то само изборни трик републиканаца, који желе на тај начин да га компромитују.

Откривено противоружје за „V-1"!

Лондон, 21 јула (Радио):

Данас је одржана седница Доњег дома, којој су присуствовали скоро сви посланици, сем г. Рандолфа Черчила, који се лечи у Јужној Италији, и сви чланови владе на челу са премијером г. Черчилом. Интересовање за ову седницу било је велико, јер је на дневном реду била изјава г. Идна о новом енглеском оружју „Контра — V-1", које би требало потпуно да сузбије разорно дејство новог немачког оружја. Дипломатске ложе биле су препуне. Међу истакнутим дипломатима примећен је амбасадор Непала г. Али-баба Бухари, затим абисински посланик г. Рас Пуста и остали. Новинарске ложе такође су биле крцате радозналим репортерима. Фотографски апарати су били стално у дејству.

Пре него што је г. Идн узео реч говорили су претставници конзервативне и лабуристичке партије. Чак је у име либерала говорио и стари г. Лојд Џорџ, за кога су се у последње време проширале лажне вести да је од старости умро. Сви говорници су изразили жељу енглеског народа да се пронађе неки начин да би се сузбило страшно дејство „V-1".

Када је спикер Доњег дома позвао г. Идна да узме реч, у сали је настала тишина, коју је с времена на време прекидао страшни звук аерофантома, који су у сталним временским размацима падали на Лондон. Г. Идн отпочео је са историјатом овога рата, затим о напорима британске владе да се уништи дух европских народа путем аеротерора итд., да би затим прешао на излагање о новом енглеском противоружју:

— Влада Његовог Британског Величанства стално је расматрала све могућности, које се дају искористити да би дејство „V-1" постало неефикасно. Могу да вам сада саопштим да ти напори Владе Његовог Британског Величанства нису остали бесплодни. Приликом решавања тог проблема ми смо одмах стали на становиште да то ново оружје треба да добије име „Контра — V-1".

Али приликом решавања тог проблема узели смо у обзир и сам циљ тих напада. „V-1" хоће да казни Лондон. Ми то не-

— Не, мој муж није код куће.

ћемо дозволити. И, ето, господо посланици, то је и циљ новог нашег оружја „Контра—V-1". А све у стилу наше енглеске народне пословице: „Циљнути се, не погодит циља." Ви знате да ми више немамо довољно сировина, а и могућности за нека дуга истраживања. „Контра—V-1" зато и није оружје као што су друга оружја, или као што је то рецимо „V-1". Истина и ово је невидљиво, тајанствено, неопипљиво. Није ни из гвожђа ни из алуминијума, али ипак није толико мистериозно. То је оно што већ скоро цео Лондон ради, а што ће се од сад планski спроводити: господо, то је — бежанија. Другог противоружја ми засада немамо. Кад чујете да долазе фантоми, а ви кидајте."

Један народни посланик г. Џонстон, иначе познат по свом цинизму, управо је хтео на те речи г. Идна да се саркастично насмеје, када је тресnуо „V-1" у непосредној близини Доњег дома, који се иначе налази под земљом. Г. Џонстон се није насмејао, већ је употребио ново оружје „Контра—V1-" и то успешно и ефикасно.

После се је сазнало да се је г. Џонстон зауставио у Единбургу, на северу енглеског острва.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПРВА ИЗЈАВА ИВАНА ШУБАШИЋА

Лондон, 21 јула

„Дојавни уред" јавља:

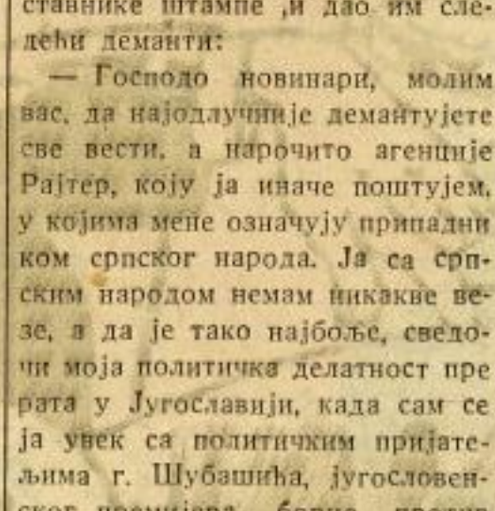
„Моја влада претставља концентрацију свих демократских снага Југославије. То се нарочито манифестује у сарадњи моје странке са генијалним Титом, иначе мојим земљаком, чиме се нарочито поносим", изјавио је нови претседник југословенске владе др Шубашић приликом једног пријема новинара. „Иначе заступам мишљење да југословенски народи морају бити равноправни нарочито што се тиче бројног односа, да би се избегло свако мајоризирање, како је то уосталом и одлучило Народно веће својом одлуком од 1918 године. Надам се да ће ми у том послу помоћи маршал Тито, специјално у односу према Србима, да би се ови свели на оно бројно стање, које би било једнако осталим партнерима у Југославији. Од тог мог програма нећу отступити ни у ком случају, а сматрам да на тај начин најбоље заступам демократски принцип о једнакости и мислим да ће ме све народне и демократске снаге Југославије у том послу потпомоћи", завршио је г. Шубашић.

САВИЦА КОСАНОВИЋ НИЈЕ СРБИН

Бари, 21 јула (Стефани)

Нови министар југословенске владе г. Савица Косановић, генерални секретар Самосталне демократске странке, бив. министар и бив. сенатор Краљевине Југославије, запрепастио се када је прочитао у коментару „Тајмса" поводом образовања Шубашићеве владе да га ту третирају као претставника српског народа. Г. Косановић одмах је позвао претставнике штампе ,и дао им следећи деманти:

— Господо новинари, молим вас, да најодлучније демантујете све вести, а нарочито агенције Рајтер, коју ја иначе поштујем, у којима мене означују припадни ком српског народа. Ја са српским народом немам никакве везе, а да је тако најбоље, сведоче моја политичка делатност пре рата у Југославији, када сам се ја увек са политичким пријатељима г. Шубашића, југословенског премијера, борио против сваке консолидације југословенске државе. Да Србин нисам, могу уосталом посведочити и сви Срби из Хрватске, који последице моје разгранате политичке делатности баш данас осећају на својој кожи. Уосталом ја сам јавно на зборовима пре рата у Српским Моравицама и Хрватској Костајници изјавио да уопште нисам Србин, иако сам православни. Да сам православни — то признајем, али не ортодоксни Србин."

— Милион динара бих дао, кад бих имао једну стотку.

Изјава г. Савице Косановића у Југославији није изазвала никакву пажњу, јер је све то у Југославији било давно познато. Једино је у Лондону за њу показали извесни интерес.

Познати „пријатељ" јужнословенских народа и поборник уставе Аустро-угарске монархије г. Сити Ватсон сав раздраган је изјавио сараднику загребачке „Нове Европе" (која после рата не излази, али има своје претставнике у Лондону):

— Овај Савица, то је човек на свом месту. Када би било још таквих православних Несрба могли бисмо лако све да свршимо. Овако на жалост морамо да употребљавамо маршала Тита и његове савезнике, да уразуме Србе да нису Срби."

ДРАГО МАРУШИЧ ОБЈАШЊАВА СЛУЧАЈ СА П.О.Ф.-ом

Бостон, 21 јула

Познато је да је пре рата Драго Марушич био од главних организатора чувеног ПОФ-а (Патриотског омладинског фронта), који је имао за задатак да сав југословенски свет организује у тројке и петорке, које би на тај начин обезбедиле режим и дугу седмогодишњу владу Бошку Јевтићу. Тада су нарочито комунисти устали против ПОФ-а и због тога прозвали — управо због акције Драге Марушича — владу Бошка Јевтића југофашистичком. Упитан шта има да каже о том случају г. Марушич се само осмехнуо, и затим дао следећу изјаву:

— Истина је да сам ја био један од организатора ПОФ-а. Међутим рђаво се тумачи карактер те организације, као и значење иницијала. ПОФ према мом тумачењу, а то је најважније требало је да буде „Партизанска ослободилна фронта". Зар то није ПОФ? Бошко Јевтић о том није имао појма — али не види ли се сада да сам имао разумевања и смисла за акцију „тројанског коња"?

Рандолф Черчил: „Никад више..."

Фоџа, 21 јула (Рајтер)

Приликом атерирања авиона, на ком је долетио мајор г. Рандолф Черчил из Југославије, на једном јужноиталијанском аеродрому окупило се нешто и новинара, који су у последњи час сазнали за догађаје у Дрвару из немачких извештаја. На сва питања новинара г. Черчил је ћутао као заливен. Када га је сарадник „Политике" Грга Златопер покварeним енглеским језиком, у коме се осећао кајкавски акценат, запитао када ће натраг за Југославију г. мајор Черчил је познатог југословенског новинара ћутећи гледао неколико минута. Видело се да је Златоперу постало неугодно. Међутим на сву срећу г. Черчил је проговорио:

— Онда када и ви.

— Шта то значи, — заинтересовали су се амерички новинари, који обично у својим извештајима јављају да се Југославија налази у Црној гори.

— Никад више... — лаконски је објаснио г. Черчил, сео у аутомобил и одвезао се у хотел где га је већ чекала екипа, која је требало да га отреби од вашију.

— Здраво стари! Може ли са штогод упецати!

— Па још не знам. Тек сам четврту недељу на овом месту.

ГЕНЕРАЛ ВЕЛЕБИТ ВИШЕ НЕ НОСИ „ЕЛБЕО" ЧАРАПЕ

Из Главног стана Народноослободилачке војске, 21 јула.

Познато је да је пре рата загребачки адвокат г. Владимир-Пуба Велебит, а данашњи партизански генерал и шеф Титове војне мисије у Лондону, носио због извесних склоности женске свилене „Елбео" чарапе. Генерал г. Велебит је прави мајстор у одабирању женских чарапа, и највише су му се свиделе баш „Елбео". У партизанским круговима то се тумачи на тај начин, што су свилене нити код „Елбео" чарапа далеко финије него ли код других марака. На жалост у Лондону тих чарапа нема; оне су се могле купити само у Загребу. Г. Велебит се до сада састао само са г. Џонстоном, шефом клуба „Дванаесторице" у ком су зачлањени сви проминентни демократско-партизански генерали са истим сексуалним склоностима, које има и генерал г. Велебит.

Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Добрачина бр. 30/II.

Штампа: Штампарија »Лучац, Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772.

»Али, Мишо, па ти си ме већ код растанка пољубио...«

»Сигурно, баш тако лако није, али зато има по прилично задовољства...«

Свако недеље приша

ТРИК ГОСПОДИНА СПАСОЈА

Господин Спасоје мучио је велику муку. Као толике друге жене и његова је једног дана покупила децу и отишла на село рекавши господину Спасоју лаконски (што иначе никада није радила): — Ја одох, а ти како знаш".

И господин Спасоје, као послушан муж, стварно је послушао жену и живео „како је знао" и умео. А умео јест. Још како је умео и знао да живи. У читавој кући остао је сам, али, уствари готово никада није био сам. Био је доброг стања, имао и лепу башту, па му није ни требало да баш самотује. И тако није много ни жалио што је био тако одједном напуштен и од жене и од деце.

Али једног дана десило се, па је и он морао негде да отпутује

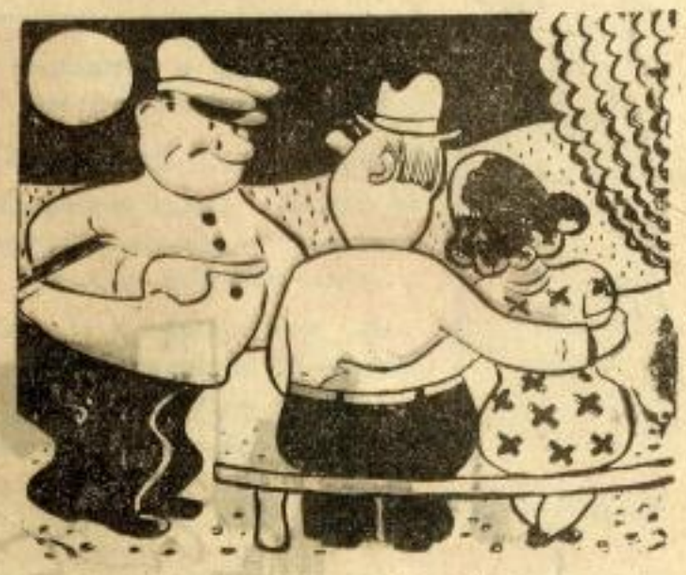
Дуго је размишљао господин Спасоје и онда се одједном насмеја и оде код првог комшије:

— Драги комшија — рече он — имао би велику молбу. Ја ево морам да путујем, а немам на коме да оставим кућу. Није да се много бојим. Та и нема шта да ми неко украде. Али, ето, кајсије дозревају, па неби хтео да ми неко све воћке обере. Та знате како су деца и тако. А кад се вратим, ја ћу вама да се одужим са лепим кајсијама.

Обећао први комшија, да ће чувати кућу и нарочито кајсије као око у глави, а господин Спасоје кренуо одмах код другог комшије, па и код трећег. И свуда се развео исти разговор са истим резултатом. Господин Спасоје кренуо је смирен на пут.

Кад се господин Спасоје вратио и скренуо у свој сокак, насмејао се необичној слици. Један комшија шетао је пред оградом његове баште и бацао отровне погледе на другог комшију који је са свог прозора мрко погледавао на њега. А мало даље стајао је збуњен трећи комшија који је чак већ и мердевине понео са собом.

Кад су угледали господина Спасоја, повукао се онај са прозора, а друга двојица кренула својим кућама, правећи се као да га ни видели нису. Другог дана послао је господин Спасоје сваком по котарицу кајсија. Али је све сво је кајсије обрао сам.

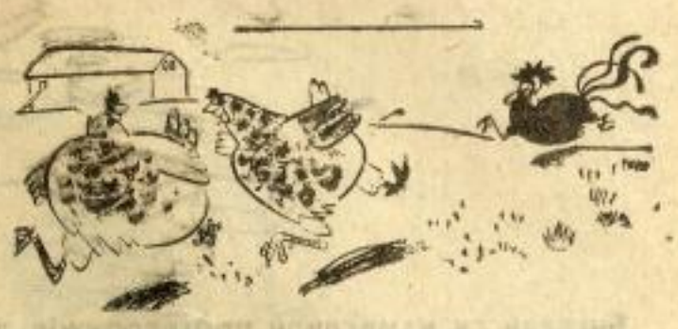

— Да ли сте ви ожењени!

— Јесам.

— Па шта онда по Богу човече седите овде!

— Извините, али код куће не могу. Тамо је знате моја жена.

»Жујка, зар не бежимо исувише брзо!«

НАЈКРАЋА ЉУБАВНА ПРИЧА

Најкраћу љубавну причу испричала је — и нехотице — госпођица Нада кад се је сама нашла са Мирком. Она је предом изговорила ове реченице:

— Ох, Мирко, не дирај ме!

— Ох, Мирко, не дирај!

— Ох, Мирко, не!

— Ох, Мирко!

— Ох!

—o—

— Фифи, пробуди се. Изгледа да је неки странац у дворишту.

Фифи, залај мало да га преплашиш.

—o—

У САВРЕМЕНОМ РЕСТОРАНУ

Мишо је ушао у локал и шапнуо келнеру:

— Можете ли нешто да ми сервирате? Али нешто пикантно?

Келнер му истим тоном одговори:

— Могао би једино да вам испричам најновији виц.

—o—

КАО СТВОРЕН ЗА ТУ СЛУЖБУ

— Ви би дакле хтели да уђете у нашу фабрику сардина као радник. А умете ли ви да слажете сардине штедећи простор? Имате ли какве рутине у томе?

— Како да немам! Ја сам раније био кондуктер на београдском трамвају.

—o—

Претенао га

Ловац: Замислите само, био сам на трагу једног погођена зеца, кад наједном он се успуже на једно дрво...«

Шумар: »...и викну мијауууу!«

—o—

ЗНА ОН КОГА МИСЛЕ

— Замисли што ми се јуче десило. Шетао сам са Бошком кад одједном наиђе једна жена и — пролазећи поред нас — добаци ми реч: ништарија.

— Па што се узрујаваш толико. Одакле знаш да је мислила баш тебе? Можда је мислила Бошка?

—Искључено. Бошко је честит човек.

ЈЕДНЕ ДИВНЕ ЈУЛСКЕ НОЋИ...

— А мог мангупа још нема.

—o—

ШТА КО ПЕВА

ВИКТОР ЕМАНУЕЛ:

Ја сам мала
па сам пала
па сам нашу разлупала.

ТИТО:

Дрма ми се, дрма ми се
шубара на глави.

ЧЕРЧИЛ:

Ит нс е лонг вај...

ШУБАШИЋ:

Недемо диме, диме...

СТАЉИН:

Понапрасно Ванька ходиш.

БЕОГРАДСКИ „ЗЕЧЕВИЋ":

Славуј, пиле, не пој рано.

Писмо малог Јовице

Драги цика уледнице,

Молам плизнати да су и за Мене настала теска влемена јел сам моло Полагати испит у минијеву па сам чак из кумодлаза моло Песацити и ноге ми Отпадосе док сам досо. Мама ми је дала пет банке унаплед иако полозим Јос пет банкѐ, а ја сам одмах појо Сладолед од заголеног Млека и сахалина, па сам добио Плолив Кад сам Стиго у милијево, све сам плотове обисо ко Келови у селу и чак у сколи ми је мука била тли Пут сам излазио, а цетвлти пут Ме учитељ није пустио па се Десило сваста и добио сам зато Тли самала.

Зато ме је учитељ замлзио и на испиту пито ме свакакве глупости сто знају и мала деца, али ја нисам тео да Говолим. Пито ме засто је наса земља оклугла, а ја сам му казо да нисам клив зато Јел нисам ниста диго, а он се смлко и вико да сам покваљењак и ко Ме наушио тако да говолим. Леко је јос Да цеме тузити и да цу Добити батина а ја сам леко Да ни тата ниста длуго незна него само Да туце, а онда ми је Учитељ опално самал. Онда ме пито да му докажем да је земља оклугла, али Мене је опет уватило зло и мого сам побеци опет напоље. Па онда, кад Сам се влатио пошео ме јос Питати којеста, нисам леба ми тео ниста да Му кажем, кад Незна нисам му ја клив, а флајели се само мувају по скамијама и влисте ко отоман.

После испита Моји флајели исли да иглају Клајцелице а ја сам Моло од милијева до Кумодлаза по кукулузима да се сакливам јел онај Плоклети сладолед ниje дао мила мом стомаку. Код куце ме доцеко тата и пита ме Како је било на Испиту а ја сам се бојо да не добијем Још тли самала па сам слаго да је било Добло и да сам Плосо на испиту, а онда ми је Тетка ката дала пет банке и цале пет банкѐ. Онда сам и ја исо да игламју Клајцелице, али нисам ни ту Имо слецу и све сам изгубио, они моји Флајели узели ми пале. После опет нисам имо слеце. Тлебо сам да се вадим и отисо сам код Кеве да ми да пет банке сто ми је обецала, али ми длугали опет узели све. Увеце цале дозно од комсије да му је казо његов Дуле да сам ја свецано плопо и онда ми цале ласпалио тли самала, Тетка тли и кева Јос тли и ја сам Онда побего од куце код јове сустела и пецу Да се влатим. Оцу да плодајем цигале има доста у монополу мозе доста Да се залади и за Биоскоп и Сладолед то Сви Постени ладе, засто Неби и ја, нико не Дила данас цлнобелзијанце.

вас Јовица

Кратковидности

— Имам страшне реуматичне болове у нози.

— Ох, сиромашак. А у којој!

—o—

Безобразник

— Овај Ђока је невероватно безобразан човек. Замисли: позвао ме у своју гарсонијеру да ми — како рече — покаже своју филателистичку колекцију.

— Ма шта кажеш! И...? што је било?

— Показао ми је стварно своју филателистичку колекцију.

САБЕОГРАДСКЕ ПЛАЖЕ

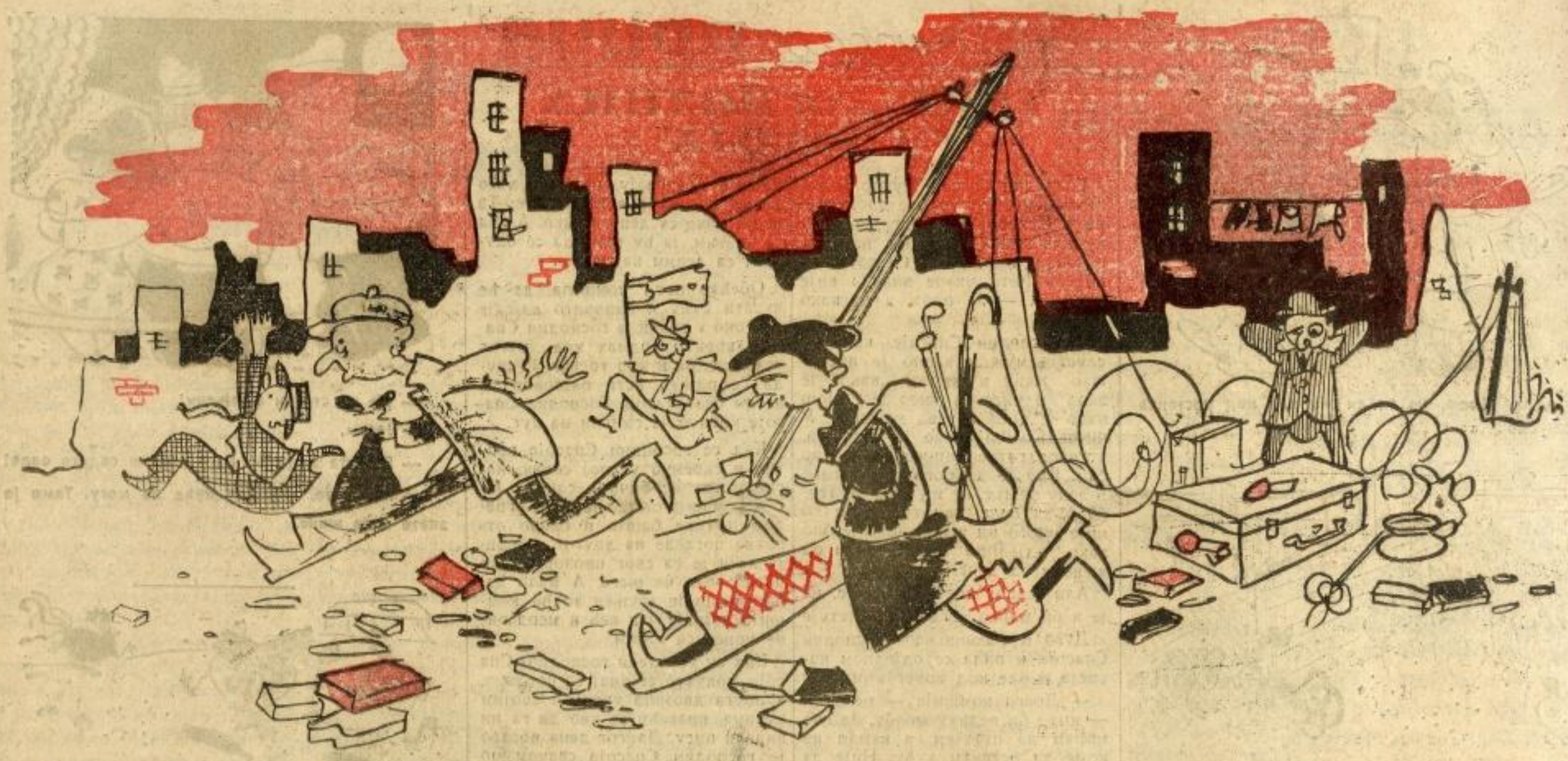
— Пази, што је лафица...

— Али к ја ћу да јој покажем како изгледа даса.

— Упалио кец.

Енглези су измислили противоружје за »V-1«: »Контра — V-1« = бежанија.

„ИМА ЛИ ЖИВОТА НА МАРСУ?"

СЕНЗАЦИОНАЛНИ ЧЛАНАК Г. СТЕВАНОВИЋА

У »Колу« од 15 јула (бр. 132, стр. 4), наш познати јавни радник и научник г. Божидар Стевановић написао је један сензационалан чланак под насловом »Има ли живота на Марсу?«. У том чланку г Стевановић покушава да докаже да постоје само Сунце и Земља као небеска тела, а све друге планете, као звезде, комете, маглине итд., уопште не постоје него су то фата моргана за људско око, то јест пројекције Земљиних континената у атмосферској провидности. На основу тога г. Стевановић изводи закључак да је Марс пројекција континента Аустралије, што и доказује на уверљив начин са око 18 доказа.

У научним круговима, напис г. Стевановића изазвао је велику пажњу.

ИЗЈАВА ВЛАЈКА ИГЊАЧЕВИЋА-МАРСОВЦА ПОВОДОМ ЧЛАНКА Г. СТЕВАНОВИЋА

Познати београдски антиквар и књижар Влајко Игњачевић-Марсовац, упутио је редакцији »Бодљикавог прасета« следеће писмо са молбом да се што пре објави:

»Тврђење г. Стевановића, а које сам прочитао у »Колу«, да је Марс пројекција Аустралије, не одговара истини. У том свом чланку г. Стевановић је мене лично погодио, пошто је познато, да сам ја Марсовац већ пуних 15 година, а према г. Стевановићу испало би, да сам ја пројекција

— Ти си у заблуди. Оно доле није Аустралија, већ пројекција Марса.

неког уроћеника са аустралиских »Плавих планина«.

Да нисам уроћеник са Аустралије, већ да сам Марсовац, свако се може уверити у мојој радњи од 6—9 пре подне, сваког дана.

Учтив, Влајко Игњачевић-Марсовац«

НОВИ ДНЕВНИК У БЕОГРАДУ

Ускоро ће почети да излази још један београдски дневник. Овога пута у њему неће сарађивати професионални новинари већ чиновници Дирекције за исхрану. Лист ће излазити у издању Дириса. Дирекција за исхрану, наиме, незадовољна је што »Ново време« исувише мало доноси званичних саопштења Дириса (свега пола стране), иако је иста Дирекција већ неколико пута ургирала да се те вести доносе преко целе стране, а по могућности и на првој.

Како се Дирис никако није могао споразумети са редакцијом »Новог времена« то ће сада Дирис покренути свој сопствени лист, у сопственој режији а цена ће му бити максимирана. Лист ће се звати: »Шта се може, а шта не — купити на пијацама«.

Безразложна забринутост

Чиновници једног великог предузећа врло су се забринули јер је њихов генерални директор не стао и није се већ два месеца појавио у свом предузећу. Међутим се показало, да је њихова забринутост (код једних, а радост код других) била потпуно безразложна, пошто је генерални директор виђен неколико пута на другу према Торлаку. Густа брада, коју раније није носио, и помањкање лепе фризуре, коју је раније носио, донекле су изменили његов изглед, али се иначе господин генерални директор у суштини није изменио. Његова главна одлика раније била је велика енергија, а ту је у пуној мери сачуван и сада судећи по врло енергичним корацима којима је грабио према Торлаку праћен сиренским звуцима из Београда.

Незнани јунак и познати јунаци

Неколико познатијих промињената београдског јавног, културног и спортског живота упутило је надлежним факторима претставку у којој траже, да им се на Авали обезбеди лепши и комотнији боравак. Они су се — каже се у претставци — несебично у најтежим временима одрекли својих комотних станова у самом Београду, сматрајући да им је место на Авали. Па кад је мртви и то непознати јунак добио зграду за себе, онда је свакако оправдано да добију солидније станове они, живи јунаци и то познати, тим пре што нису сами, него и са породицама.

— Видео сам врапца да стоји на глави...

— То је немогуће!

— Како немогуће! Стајао је на глави Вука Караџића у парку.

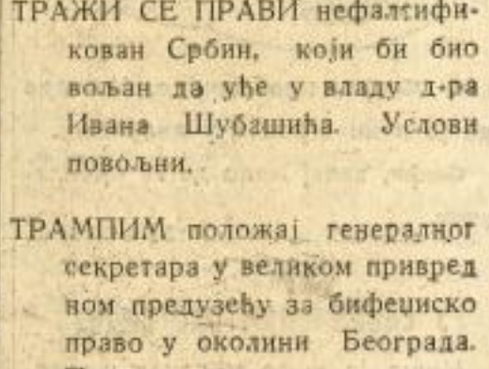
—o—

»Ох, тако близу, а чини далеко.....«

— Мамице, да ли је ово заиста за непливаче!

СВОЈ ИЗГУБЉЕНИ купон за дубан, који гласи на име Јова Димлија не оглашавам неважећим, пошто је то већ извршила Управа монопола.

ТРАЖИМ ЖЕНУ са две четвороспратнице. Посреднику уступам у име награде једну четвороспратницу и жену.

ИЗГУБЉЕНЕ црвене маршалске панталоне. Ко их нађе нека их преда, уз добру награду, на адресу: Јосип Броз, Лепоглава, Пострестант.

ТРАЖИ СЕ ПРАВИ нефалсификован Србин, који би био вољан да уђе у владу д-ра Ивана Шубашића. Услови повољни.

ТРАМПИМ положај генералног секретара у великом привредном предузећу за бифеџиско право у околини Београда. Писмене понуде на администрацију листа. Дискреција без грешке.

КУПУЈЕМ старе књиге по повољној цени. Предност имају дела познатих писаца. Иста ми требају због прерађивања. Понуде на Бору „Чапека".